

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 22 maja 2019 r.,
sprawy **D. J.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w G.
z dnia 24 sierpnia 2018 r., sygn. akt VI Ka [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.
z dnia 30 marca 2018 r., sygn. akt III K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

W kasacji złożonej od wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 24 sierpnia 2018 r., sygn. akt VI Ka [...], obrońca skazanego D. J. **zarzucił** rażącą obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 63 § 1 k.k., poprzez niezaliczenie skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej okresu pozbawienia wolności w sprawie IX K 647/13, od dnia 14 sierpnia 2017 r. od godziny 18²⁰ do dnia 29 sierpnia 2017 r. i w związku z tym wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania.

Prokurator Rejonowy w G. w pisemnej odpowiedzi na tę kasację wniósł o pozostawienie kasacji bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasację należało oddalić z powodu jej oczywistej bezzasadności w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Poza sporem jest, iż po pierwsze, nie każde naruszenie prawa materialnego ma charakter rażący, a po drugie, nie każde, nawet rażące naruszenie prawa materialnego, może mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego kasacją orzeczenia. W realiach sprawy przyjąć należy, iż zarzucane naruszenie przepisu art. 63 § 1 k.k. (jak też w istocie przepisu art. 577 k.p.k.), z punktu widzenia instytucji kasacji, jako nadzwyczajnego środka odwoławczego, w razie stwierdzenia zarzucanego uchybienia, nie pozwala na przyjęcie, iż zachodzi konieczność uchylenia wyroku w części dotyczącej nie zaliczenia na poczet kary łącznej okresu rzeczywistego pozbawienia wolności z jednej ze spraw podlegających łączeniu. Uznać bowiem należy, że skoro w trybie art. 420 § 1 k.p.k.. wyrok w tej części może zostać uzupełniony przez sąd, który go wydał, to stwierdzone uchybienie nie miało istotnego wpływu na jego treść. Uchylenie wyroku z tej tylko przyczyny i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, stałoby nadto w sprzeczności z zasadą stałości prawomocnych orzeczeń sądowych, których wzruszenie powinno następować tylko w wypadkach wyjątkowych, gdy nie ma innych środków prawnych ich korygowania. Na marginesie dodać należy, iż w doktrynie podkreśla się, że jeżeli w wyroku łącznym dokonano wadliwego zaliczenia albo nie dokonano w ogóle zaliczenia na poczet kary okresów odbytej kary lub stosowania środków zapobiegawczych, pomimo iż został spełniony warunek takiego rozstrzygnięcia, to uzupełnienie orzeczenia może nastąpić na podstawie art. 420 k.p.k. w zw. z art. 577 k.p.k. (por. np. D. Kala, M. Klubińska, Kara Łączna i wyrok łączny, Kraków 2017, s. 138).

Powyższe względy zdecydowały, że Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.